

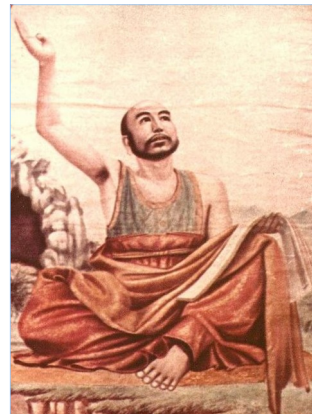
Buddha-virksomhed

Uddrag fra Mahayana Uttara Tantra Shastra, Sindets Uforanderlige Natur af Maitreya og Asanga, oversat fra tibetansk til engelsk af Kenneth Holmes & Katia Holmes og videre oversat til dansk af Lama Tendar Olaf Høyer, Tilogaard 2009.

Disse allegoriske sammenligninger viser både de allerede erkendte Buddha'ers spontane virksomhed og Buddha-naturens, når sindet åbner sig for velsignelserne.

Maitreya

Asanga

Vers 332 til vers 345:

Uden anstrengelse og uden at forlade Brahma-himlen, kan (guden) Brahma være til stede i enhver anden himmelsk verden. (Der er 33 sådanne himle over vores verden plus 18 himle ovenpå det hele, hvor i blandt Brahmas er den øverste i flg. den almindelige Abhidharmas beskrivelse af universer.)

Tilsvarende kan Den Store Vinder (Buddha) være tilstede hvor som helst for de modne i karma, uden nogensinde at forlade Dharmakaya.

Brahma viser sig i lidenskabernes verdener (kamaloka) uden at forlade sit (himmelske) slot. Når guderne ser ham hos sig, får det dem til at opgive deres sanselige fornøjelser. Tilsvarende ses Sugata'erne (De henrykte = Buddha'erne), uden at de forlader Dharmakaya, i ethvert område af verden af de væsner, som er rede til det. Sådant vision får dem til uophørligt at opgive at forurene.

Uden anstrengelse dukker Brahma op i deres (gudernes) verdener på grund af hans egne tidligere bønner og gudernes dyder. Tilsvarende dukker Tathagata'ens (Buddha's) udstrålingsform op (overalt).

Efter at have gennemført sine 11 gerninger, bliver Den Mægtige Vismand (Buddha) usynlig (ved sit Parinirvana, sin 12. gerning) for væsner med utilstrækkelig modenhed. (Det sidste vers har jeg forkortet.)

Når solen stråler, åbner lotus og lignende blomster sig, og tilsvarende lukker *Kumata* blomsterne sig. (*Kumata blomsten er en vandlilje, som kun åbner sig om natten.*) Solen har ingen tanke om, at det er godt eller dårligt, når sådanne blomster i vandet åbnes eller lukkes. Således er også (*vores*) "sol" - Den Fuldstændigt Erkendte (*Buddha*).

Uden at tænke på det, får solen ved sine egne lysstråler, lotusblomster og andet til både at blomstre og modnes.

Tilsvarende tankeløst sender Tathagata-solen sine stråler af sand Dharma ud over disse "lotusblomster", som er væsner under træning.

Ved Dharmakaya og (*de 2*) Rupakaya'er (*form-kroppe: Sambhogakaya og Nirmanakaya*) stiger Den Alvidende (*Buddha*) som solen op i Oplysningens Essens' himmelrum og sender sine solstråler af *Djñana* (*visdomsind*) ind i sansende væsner.

Af denne årsag viser Sugata-solen sig samtidigt i uendelige spejlinger i alle disse "fartøjer på vandet", som er de mere rene sansende væsner under træning.

Under den altgennemtrængende Dharmadhatu's himmelrum skinner Buddha-solen uophørligt på lærlingene, som ligner bjerge, således som deres dyder bestemmer. . (*De får solen at se før alle andre, fordi de rager op.*)

Når solen stiger med tusinder af storslåede stråler, oplyser den først universet og derpå kaster den sit lys på de højeste tinder, de mellemliggende (*bjergrygge*) og derpå sletterne, ligesådan overfører Vinderen (*Buddha*) som en sol gradvist sit lys til væsnernes mangfoldighed.

Solens stråler kan ikke nå ud i rummets dybder i alle verdener ej heller vise meningen med hvad, der kan erfares, for væsner i mørk uvidenhed. Han Som Er Medfølelse (*Buddha*) viser væsner betydningen af hvad, som kan erfares, klarhed, ved spektret af strålende mangfoldige farver.

Når Buddha kommer til byen, vil de blinde kunne se. Ved dette syn oplever de meningsfuldhed, som er fri for ugavnlige virkninger. Deres forstand oplyses af Buddha-solens lys. Disse blinde af uvidenhed, som er faldet i tilværelsens hav og sløret af fordømmes mørke, ser essensen, som de ikke havde øje for.

Vers 375 Han (*Buddha*) er som et ekko, men er ikke det samme, for det opstår ved (*et sammenfald af*) omstændigheder. Han er som verdensrummet, men er ikke det samme, for det er ikke basis for godhed.